

Oi Kristus, me veisuilla ylistämme sinun pelastavaa kärsimistäsi || ja kunniaa kannamme sinun ylösnousemisellesi.

Sama uudelleen

~~ÄÄNYMRRNVM&MVÄ~~ □

Toinen maailma odottaa sinua, sieluni, | ja Tuomari paljastaa katkerat salaisuutesi. | Älä siis kiinny tähän maailmaan, | vaan riennä rukoilemaan Tuomaria: || Jumala, ole minulle armollinen ja pelasta minut!

~~ÄÄNNLLMPIRNVM&MVÄ~~ □

Tulkaa, kaikki kansat, | kunnioittakaamme veisuin ja hengellisin lauluin Kristuksen voittopalkinnon saaneita, | maailman valistajia ja uskon saarnaajia, | iankaikkista lähdettä, josta virtaa uskoville parannusta. | Kristus meidän Jumalamme, lahjoita heidän rukoustensa tähden maailmallesi rauha || ja meidän sieluillemme suuri armosi.

Kunnia... nyt... Aamen. ~~RB~~ □

Didymokseksi kutsuttu Tuomas ei ollut opetuslasten kanssa, | kun sinä, Kristus, tulit lukittujen ovien taa. | Niinpä hän ei uskonutkaan heidän sanojaan, | vaan kaipasi epäuskosta uskoon johtavaa vakuutusta. | Ja sinä, Hyvä, suostuit näyttämään hänelle puhtaan kylkesi | sekä käsiesi ja jalkojesi haavat. | Tunnusteltuaan niitä ja nähtyään ne hän tunnusti, | ettet sinä ole yksinomaan jumalallinen etkä pelkästään ihminen, ja huudahti: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

~~ÄÄNYMRRNVM&MVÄ~~ □

Ihmiset, ylistäkää puhtain huulin enkelten kanssa Häntä, | joka kolmantena päivänä nousi haudasta ja || nosti kanssaan maailman.

~~ÄÄNYMRRNVM&MVÄ~~ □

Vapahtaja, sinä ilmestyit pyhille apostoleillesi lukittujen ovien taakse || ja heidän kauttaan uudistit meissä jumalallisen Henkesi.

~~ÄÄNYMRRNVM&MVÄ~~ □

Me emme näe sinua, kaiken Kuningasta, silmillämme, | vaan rakastavin sydämin. || Me uskomme sinut Jumalaksi ja veisaamme ylistystäsi.

Kunnia... nyt... Aamen. ~~RB~~ □ □

Opetuslasten epäröidessä kahdeksantena päivänä | Vapahtaja tuli heidän kokoontumispaikkaansa, | antoi rauhan ja kehotti Tuomasta: | Tule, apostoli, kosketa käsiäni, jotka naulat ovat lävistäneet! | Voi Tuomaan hyvää epäuskoa! | Hän johdatti uskovien sydämet tietoon ja huudahti peloissaan: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

Tropari, 7. säv.

Oi Kristus Jumala, | sinä, Elämä, nousit niin kuin aurinko sinetöidystä haudasta | ja tulit, oi kaikkien ylösnousemus, | lukittujen ovien taakse opetuslastesi eteen | ja heidän kauttaan uudistat meissä totuuden hengen | suuresta laupeudestasi.

TOISEN VIIKON TIISTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 4. säv.

Haudasta noustuasi sinä, kaikkivoimallinen, | tulit ystäviesi luo lukittujen ovien taa. | Epäuskaiselle Tuomaalle sinä näytit naulojen jäljet ja keihään lävistämän kylkesi, oi Sana, | ja vakuutit hänet siitä, että sinä itse olet säälinyt meitä || ja kestänyt pelastavat kärsimykset.

Herra sanoi: | Nähdessäsi alentumiseni, jonka otin vastaan suuressa säälissäni ja mittaamattomassa armossani, | älä epäile, vaan usko, Didymos, | että minä itse olen kärsinyt ja noussut kolmantena päivänä haudasta, | tyhjentänyt tuonelan kammiot || ja tehnyt eläviksi aikojen alusta asti kuolleet.

Kaikkivoimallinen, | hämmästyksissään Tuomas huudahti sinut nähdessään: | Sinä olet minun Jumalani ja Herrani! | Ihmisiä rakastava, minä uskon, että sinä olet kärsinyt | ja parantanut meidän sielujemme kärsimykset! | Minä kumarran valtaasi || ja julistan maailmalle pelottavaa, kaikkivoimallista ylösnousemistasi!

Ja kolme minean stikiiraa

Kunnia... nyt... Aamen. 1. säv.

Opetuslasten epäröidessä kahdeksantena päivänä | Vapahtaja tuli heidän kokoontumispaikkaansa, | antoi rauhan ja kehotti Tuomasta: | Tule, apostoli, kosketa käsiäni, jotka naulat ovat lävistäneet! | Voi Tuomaan hyvää epäuskoa! | Hän johdatti uskovien sydämet tietoon ja huudahti peloissaan: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

Virrelmästikiirat, 1. säv.

Ihmiset, lähtekää, | kulkekaan Siionin ympäri ja kantakaa kunniaa kuolleista ylösnousekselle. | Sillä hän on meidän Jumalamme, | joka on meidän laittomuusistamme vapaiksi päästänyt.

Katumusstikiira

Jumala Vapahtaja, | pahat ajatukseni ja tekoni ovat minut tuominneet, | mutta anna minulle parannuksen mieli, että rukoilisin: || Pelasta minut, Hyväntekijäni, ja armahda minua!

Marttyyrien stikiira

Oi pyhät, kilpakentällä tunnustuksenne kukisti pahojen henkien voiman | ja vapautti ihmiset eksytyksestä. | Sen tähden te rukoulette mestattuina: | Ihmisiä rakastava Herra, olkoon sielumme uhri otollinen sinun edessäsi, || sillä kaipauksesta sinuun me ylenkatsoimme ajallisen elämän.

Kunnia... nyt... Aamen. **2. säv.**

Kun opetuslapsesi olivat ylösnousemisesi jälkeen koolla | ja ovet olivat lukitut, | sinä Herra seisot heidän keskellä ja annoit heille rauhan. | Ja kun Tuomaskin uskoi nähtyään kätesi ja kylkesi, oi ihmisiä rakastava, | hän tunnusti sinut Herraksi ja Jumalaksi, || joka pelastat ne, jotka panevat toivonsa sinuun.

Tropari, 7. säv.

Oi Kristus Jumala, | sinä, Elämä, nousit niin kuin aurinko sinetöidystä haudasta | ja tulit, oi kaikkien ylösnousemus, | lukittujen ovien taakse opetuslastesi eteen | ja heidän kauttaan uudistat meissä totuuden hengen | suuresta laupeudestasi.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 1. säv.

Varhain aamulla tulivat naiset haudalle ja vapisivat nähdessään enkelit. | Hauta säteili elämää, ja ihme hämmästytti heidät. | Sen tähden he menivät kertomaan opetuslapsille ylösnousemuksesta: | Ainoana väkevänä ja voimallisena Kristus on ottanut tuonelan saaliikseen | ja poistettuaan ristin voimalla tuomion pelon || hän on nostanut kanssaan ylös kaikki tuohon joutuneet.

Katumustropari

Jos vanhurskaskin vaivoin pelastuu, | mihin joudunkaan minä syntinen? | Minä en ole kestänyt päivän räsitystä ja hellettä. || Jumala, lue minut yhdennellätöistä hetkellä tulleisiin ja pelasta minut!

Marttyyrien tropari

Hyvinä satureina, uskossanne yksimielisinä ja hirmuvaltioiden uhkailuja pelkäämättä | te, pyhät, kävitte auliisti Kristuksen tykö kallista ristiä kantaen, | ja kuljettuanne tien loppuun te saitte taivaasta voittopalkinnon. | Kunnia olkoon hänelle, joka antoi teille voiman! | Kunnia hänelle, joka teidät seppelöi! || Kunnia hänelle, joka teidän kauttanne kaikille parannusta vuodattaa!

Jumalansynnyttäjän tropari

Uskovat, kun olemme saaneet Jumalansynnyttäjän Marian sortumattomaksi suojaksemme, | tulkaa, langetkaamme hänen eteensä, | sillä hänellä on uskallus synnyttämänsä edessä rukoulla meidän puolestamme || ja pelastaa meidän sielumme vihasta ja kuolemasta.

II katismatropari, 5. säv.

Ylistäkäämme kaikki veisuin Kristuksen apostolia ja opetuslasta hänen muistojuhlanaan, | sillä koskettaessaan naulanjälkiä ja etsiessään varmaa uskoa | hän jumalallisesti tuki meidän mieltämme maailmassa || sielujemme pelastukseksi vihasta ja kuolemasta.

Kiitosstikiirat, 1. säv.

Oi Herra, joka olet kärsinyt ristin, | tehnyt tyhjäksi kuoleman | ja noussut ylös kuolleista, | tee elämämme rauhalliseksi, sinä ainoa kaikkivoimallinen.

Sama uudelleen

Katumusstikiira

Vapahtajani, älä hylkää minua, | vaikka synnin välinpitämättömyys minua vallitseekin. | Nosta mieleni katumukseen | ja osoita minut viinitarhasi otolliseksi työntekijäksi. || Lahjoita minulle yhdennentoista hetken palkka ja suuri armosi.

Marttyyrien stikiira

Suuren Kuninkaan soturit | asettuivat hirmuvalltioiden käskyjä vastaan | ja urhoollisesti halveksivat kidutuksia. | He polkivat maahan kaiken eksytyksen ja ansaitsivat seppeleet. || Nyt he anovat Vapahtajalta meidän sieluillemme rauhaa ja suurta armoa.

Kunnia... nyt... Aamen. **2. säv.**

Ovien ollessa suljettuina | Jeesus tuli ja antoi opetuslapsilleen rohkeuden ja rauhan. | Sitten hän sanoi Tuomaalle: | Miksi et usko minun nousseen kuolleista? | Ojenna kätesi, pane se kylkeeni ja näe, | sillä sinun epäuskosi tähden kaikki oppivat tuntemaan kärsimykseni ja ylösnousemukseni | ja ylistävät kanssasi: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

Virrelmästikiirat, 1. säv.

Uskovat, ylistäkäämme enkelten kanssa lakkaamatta veisuin Kristusta, | joka on kolmantena päivänä noussut haudasta || ja nostonut kanssaan maailman.

Liitelauselma: Heidän äänensä ulottuu yli kaiken maan ja heidän sanansa maanpiirin ääriin. (Ps. 19:5)

Laupias, kosketettuaan kylkeäsi | Tuomas palasi uskoon, || ja hänen kauttaan mekin tunnemme sinut Jumalaksi.

Liitelauselma: Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaankansi kertoo hänen teoistaan. (Ps. 19:2)

Oi kaikkivoimallinen Lunastaja, | kun sinä nousit haudasta, | nostit kanssasi maailman tuonelasta || ja annoit kansallesi rauhan.

Kunnia... nyt... Aamen. **6. säv.**

Ovien ollessa suljettuina sinä, Kristus, tulit opetuslastesi luo. | Kaitselmukseni mukaisesti ei Tuomas silloin ollut heidän kanssaan, | ja hän sanoi: | Minä en usko, ellen itse näe Valtiasta, | ellen näe kylkeä, josta vuosi verta ja vettä, meidän kasteemme, | ellen näe haavaa, joka paransi ihmiskunnan vaikean vamman, | ellen näe, ettei hän ole henki, | vaan lihaa ja luuta. | Kuoleman maahan polkenut ja Tuomaalle tiedon antanut Herra, || kunnia olkoon sinulle!

Tropari, 7. säv.

Oi Kristus Jumala, | sinä, Elämä, nousit niin kuin aurinko sinetöidystä haudasta | ja tulit, oi kaikkien ylösnousemus, | lukittujen ovien taakse opetuslastesi eteen | ja heidän kauttaan uudistat meissä totuuden hengen | suuresta laupeudestasi.

TOISEN VIIKON KESKIVIIKKO

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 1. säv.

Kolmantena päivänä kuolleista ylösnoussut | ja ihmisiä rakastava Vapahtaja sanoi Tuomaalle: | Katso ja koske käsieni ja jalkojeni haavoja sekä lävistettyä kylkeäni! | Tunne minut muuttumattomaksi Jumalaksi, | vaikka olen ottanut ihmisolemuksen maan tomusta || ja ihmisenä alistunut kärsimykseen.

Didymos oli ymmällään | nähdessään Vapahtajan jalkojen ja käsien haavat, | hän hämmästyti pelottavaa ihmettä, | kosketti kädellään puhdasta kylkeä | ja näki sen, mikä epäilyksettä todisti kansoille || haudasta nousemisen kolmantena päivänä.

Vapahtajani, suuri ilo täyttää minut | kun ylösnousemuksesi todistaa rohkea kosketus, | joka suotiin Tuomaalle. | Sen tähden me opetamme, että sinä olet Jumala ja ihminen | ja sinussa on kaksi luontoa ja energiaa, || jotka sinussa yhdistyvät.

Kolme minean stikiiraa

Kunnia... nyt... Aamen. **4. säv.**

Jumaluutesi sokaisevassa kirkkaudessa sinä, Herra, | tulit lukittujen ovien taa, | seisoi opetuslastesi keskellä ja paljastit kylkesi. | Näyttämällä käsiesi ja jalkojesi haavat sinä karkotit heidän surunsa ja lausuit | Niin kuin näette, ystävät, en minä ole henkiolento, | vaan ihmisruumiissani! | Epäröivää opetuslasta sinä kehotit tunnustelemaan haavojasi ja sanoit: | Tule ja tutki äläkä epäile! | Ja tuntiessaan kädellään jumaluutesi ja ihmisyytesi | hän uskoi ja huudahti: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

Virrelmästikiirat, 1. säv.

Huomattakoon, että keskiviikkoisin ja perjantaisin kärsimysstikiirat edeltävät ylösnousemusstikiiroita, sillä ensin Herra naulittiin ristiin ja sitten vasta nousi ylös kuolleista.

Kärsimysstikiira

Risti pystytettiin pääkallonpaikalle | ja kasvatti meille kuolemattomuuden kukan iankaikkisesta lähteestä, || Vapahtajan kyljestä.

Tulkaa, ihmiset! | Veisatkaamme Kristukselle ja kumartakaamme häntä | ylistäen hänen kuolleista ylösnousemistaan. | Sillä hän on meidän Jumalamme, | joka on vihollisen eksytyksestä maailman vapaaksi päästänyt.

Marttyyrien stikiira

Oi pyhät, minkä armon olettekaan saavuttaneet! Te annoitte verenne ja peritte taivaan, kärsitte hetken ja saatte iankaikkisesti iloita. Totisesti hyvin olette valinneet! Sillä te luovuitte katoavaisesta ja saavutitte katoamattoman, ja enkelten kanssa riemuiten te lakkaamatta veisaatte ylistystä yksiolennolliselle Kolminaisuudelle.

Kunnia... nyt... Aamen. **8. säv.**

Kristus sanoi: Tule, Tuomas, kosketa kädelläsi kylkeäni | ja koettele naulojen jälkiä, | tutki ja usko, ole minulle uskollinen äläkä uskon! | Ja kun Tuomas koski sormellaan Valtiasta, | hän julisti suureen ääneen: | Laupias, sinä olet minun Jumalani ja Herrani! || Kunnia olkoon sinulle!

Tropari, 7. säv.

Oi Kristus Jumala, | sinä, Elämä, nousit niin kuin aurinko sinetöidystä haudasta | ja tulit, oi kaikkien ylösnousemus, | lukittujen ovien taakse opetuslastesi eteen | ja heidän kauttaan uudistat meissä totuuden hengen | suuresta laupeudestasi.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 1. säv.

Kärsimystropari

Kun Sinut ristiinnaulittiin, Kristus, hirmuvalta loppui | ja vihollisen voima kukistui, | sillä ei enkeli eikä ihminen, vaan sinä, itse Herra, meidät pelastit. || Kunnia olkoon sinulle!

Ylösnousemustropari

Iisak vietiin ylös vuorelle ja Joona alas syvyyteen, | ja molemmat kuvasivat sinun kärsimystäsi, Vapahtaja: | toinen siteitä ja surmaamista, toinen hautaa ja ihmeellisen ylösnousemuksesi elämää. || Herra, kunnia olkoon sinulle!

Marttyyrien tropari

Ihmisiä rakastava Herra, me rukoilemme sinua: | Ota esirukouksena vastaan pyhien kärsimykset, | jotka he sinun tähtesi kestivät, || ja paranna kaikki meidän tuskamme.

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Puhdas Neitsyt, olemme saaneet sinut suojaksemme, | rukouksesi päästävät meidät murheesta | ja Poikasi risti meitä kaikessa varjelee. || Siksi me kaikki velvollisuutemme mukaisesti hartaasti ylistämme sinua.

II katismatropari, 1. säv.

Kun Didymos Tuomas kosketti Herran paljasta kylkeä kädellään, | ei kosketus häntä polttanut, vaan hän sai tutkia haavoja tarkoin | ja lausua meidän tähtemme keihäällä lävistetylle: || Kärsineenäkin sinä olet minun Herrani ja Jumalani! (Kahdesti)

Kiitosstikiirat, 1. säv.

Kärsimysstikiira

Sinua, joka naulittiin ristille | ja annoit meille elämän, || me lakkaamatta veisuin ylistämme Vapahtajana ja Herrana!

Sama uudelleen

Ylösousemusstikiira

Oi Kristus, joka voitit tuonelan | ja nostit ylösousemisellasi ylös ihmisen, | suo meidän puhtain sydämin veisata ylistystäsi | ja kunnioittaa sinua.

Marttyyrien stikiira

Teitä, ylen maineikkaat marttyyrit, | ei ahdistus, ei puute, ei nälkä, ei vaino, | ei kidutus, ei petojen raivo, ei miekka | eikä tulen uhka voinut Jumalasta erottaa, | vaan häntä kaivat te taistelitte ikäänkuin vieraisa ruumiissa | ja ylititte luontonne halveksiessanne kuolemaa. | Sen tähden te olette ansionne mukaan saaneet palkkanne | ja tulleet taivasten valtakunnan perillisiksi. || Rukoilkaa lakkaamatta meidän sielujemme puolesta!

Kunnia... nyt... Aamen. **8. säv.**

Opetuslasten ollessa koolla lukittujen ovien takana | Vapahtaja tuli heidän kokoontumispaikkaansa. | Heidän keskellään seisten hän sanoi Tuomaalle: | Tule, tunnustele minua ja näe naulojen jäljet! | Ojenna kätesi ja kosketa kylkeäni! | Älä ole epäuskoinen, vaan usko || ja julista kuolleista ylösousemistani!

Virrelmästikiirat, 2. säv.

Oi uutta ihmettä! | Oi ihmeellistä tapahtumaa! || Kuinka ruoho, apostolin käsi, ei palanut Jumaluuden tullessa!

Liitelauselma: Heidän äänensä ulottuu yli kaiken maan ja heidän sanansa maanpiirin ääriin. (Ps. 19:5)

Rientäkäämme mekin pyhittämään kätemme pidättäytymällä himoista, || niin saamme koskettaa Valtiaan kylkeä.

Liitelauselma: Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaankansi kertoo hänen teoistaan. (Ps. 19:2)

Sielu, uudista kaikki aistisi jumalallisen näkemiseen, || sillä niin haluaa Kristus uudistumisen tapahtuvan.

Kunnia... nyt... Aamen. **2.säv. Jumalansynnyttäjälle**

Sielu, katso kauniin maailman muuttuvaisuutta | ja koristaudu hyveen seppelein, || jotta säteilisit kauneutta.

TOISEN VIIKON TORSTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 2. säv.

Jättämättä Isän helmaa sinä, Kristus, | ilmestyit laupeutesi tähden ihmiseksi maan päälle, | otit vastaan kärsimyksen ja kuoleman ja nousit ylös kolmantena päivänä. | Ovien ollessa lukossa sinä tulit kaikkivoimallisena sisälle. | Niin Tuomas iloiten kosketti jumalallista kylkeäsi || ja ylisti Sinua, Herraa ja Luojaa!

Kristus, Sinut naulittiin ristiin, | keihäs lävisti sinun kylkesi, | sinä maistoit sappea, kärsit kuoleman ja kuolleena sinut haudattiin, | mutta Jumalana sinä mursit tuonelan kahleet | ja nostit kanssasi ylös aikojen alusta asti kuolleet. | Sitten Sinä ilmestyit opetuslapsillesi sinettejä särkemättä || ja todistit ylösnousemuksesi.

Tämä juhla on pääsiäinen, | salainen pääsiäinen, | jumalallinen pääsiäinen, pelastava pääsiäinen, | pääsiäinen, joka johdattaa meidät kuolemattomaan elämään, | pääsiäinen, joka ottaa pois kaiken surun ja murheen, | pääsiäinen, joka antaa opetuslapsille riemuisan ilon! | Sen tähden Tuomas huusikin: | Sinä olet minun Herrani ja Jumalani, || joka olet ottanut saaliiksesi tuonelan valtakunnan!

Kolme minean stikiiraa

Kunnia... nyt... Aamen. **4. säv.**

Oi outoa ihmettä! | Epäusko synnytti vakaan uskon! | Tuomas sanoi: Jos en näe, en usko. | Ja kosketet-tuaan Kristuksen kylkeä hän julisti lihaksitulleen Jumalan Pojan jumaluutta, | tunnusti hänen kärsineen ihmisenä, | julisti hänen olevan ylösnoussut Jumala ja huudahti kirkkaalla äänellä: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

Virrelmästikiirat, 1. säv.

Ylösnousemusstikiira

Sinun kärsimisesi kautta, oi Kristus, | me olemme kärsimyksistä vapautetut | ja sinun ylösnousemisessasi lunastetut katoavaisuudesta. | Kunnia olkoon sinulle, oi Herra.

Liitelauselma: Heidän äänensä ulottuu yli kaiken maan ja heidän sanansa maanpiirin ääriin. (Ps.19:5)

Apostolien stikiira

Apostolien sointuisa, Pyhän Hengen virittämä lyyra | teki lopun inhottavien pahojen henkien esityksistä, | ja kaikuessaan sanomaa yhdestä Herrasta | lunasti pakanakansat epäjumalain eksytyksestä || ja opetti kumartamaan yksiolennollista Kolminaisuutta.

Liitelauselma: Pelottava on Jumala, Israelin Jumala, joka asuu pyhäkössään. Hän antaa voiman ja väkevyyden kansalleen. (Ps. 68:36)

Marttyyrien stikiira

Maineikkaat marttyyrit, | maa ei teitä kätkenyt, vaan teidät otti vastaan taivas. | Teille avautuivat paratiisin portit | ja sisälle käytyänne te nautitte elämän puusta sekä rukoilette Kristusta, || että Hän antaisi meidän sieluillemme rauhan ja suuren armonsa.

Kunnia...nyt... Aamen. **4. säv.**

Oi outoa ihmettä! | Tulta koskettanut ruoho pelastui, | sillä vaikka Tuomas painoi kätensä Jeesuksen Kristuksen, Jumalan, tuliseen kylkeen, | hän ei palanut kosketuksesta, | vaan hänen sydämensä epäily vaihtui hartaaksi uskoksi. | Sydämensä syvyydestä hän huudahti: | Sinä olet minun Valtiaani ja Ju-malani || Kuolleista ylösnoussut, kunnia olkoon sinulle!

Tropari, 7. säv.

Oi Kristus Jumala, | sinä, Elämä, nousit niin kuin aurinko sinetöidystä haudasta | ja tulit, oi kaikkien ylösnousemus, | lukittujen ovien taakse opetuslastesi eteen | ja heidän kauttaan uudistat meissä totuuden hengen | suuresta laupeudestasi.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 1. säv.

Ylösnousemustropari

Kaikkien elämä, sinut naulittiin ristiin. | Kuolematon Herra kuolleiden joukkoon sinut luettiin. | Mutta sinä, Vapahtaja, nousit ylös kolmantena päivänä | ja nostit Aadamin kadotuksesta. | Sen tähden taivasten voimat huusivat sinulle, oi Elämänantaja: | Kunnia olkoon sinun kärsimyksillesi, oi Kristus, | kunnia sinun ylösnousemuksellesi, || kunnia sinun alentumisellesi, oi ainoa ihmisiä rakastava.

Apostolien tropari

Viisaat maailman kalastajat, joille Jumala on suonut säälivän mielen, | rukoilkaa puolestamme, kun me anomme: | Herra, pelasta kansasi || ja varjele meidän sielumme vaarasta apostolien esirukouksien tähden.

Marttyyrien tropari

Rukoilkaamme kaikki Kristuksen marttyyreja, sillä he anovat meille pelastusta. | Lähestykäämme heitä hartaasti uskoen. | Uskon vartijoina he jakavat parannuksen armoa || ja torjuvat pahojen henkien joukkiot.

Kunnia... nyt... Aamen.

Jumalansynnyttäjälle

Profeetat julistivat ennalta sinusta, Neitsyt, Jumalan Äitinä, | jumalalliset apostolit saarnasivat sinusta maailmassa ja me tulimme uskoon. | Sen tähden me kaikki hurskain mielin kunnioitamme ja veisuin ylistämme sinua || ja aina nimitämme sinua totiseksi Jumalansynnyttäjäksi.

II katismatropari, 1. säv.

Sana huusi epäuskoiselle Tuomaalle: | Kun olet nähnyt kylkeni, älä enää ole epäuskoinen! | Kosketa minua sormellasi, tutki minua kädelläsi, || tunne haavojeni jäljet ja saarnaa maailmalle elämää kantavasta haudasta ylösnousemisestani! (Kahdesti)

Kiitosstikiirat, 1. säv.

Ylösnousemusstikiira

Kunnioittaen jumalallista alentumistasi me veisaamme ylistystäsi, oi Kristus. | Sinä synnyit Neitseestä, mutta et eronnut Isästä. | Ihmisenä sinä kärsit vapaaehtoisesti ristinkuoleman. | Haudasta sinä nousit ylös ikään kuin olisit tullut häähuoneesta, | että pelataisit maailman. | Herra, kunnia olkoon sinulle!

Sama uudelleen

Apostolien stikiira

Ylistäkäämme yhteen ääneen Pietaria ja Paavalia, | Luukasta, Matteusta, Markusta, Johannesta, Andreasta, | Tuomasta, Bartolomeusta, Simon Kanaanilaista, Jaakobia ja Filippusta || ja kunnioittakaamme kaikkia opetuslapsia heidän ansionsa mukaisesti.

Marttyyrien stikiira

Marttyyrit, iloitkaa Herrassa, | sillä te olette hyvän kilvoituksen kilvoitelleet! | Te asetuitte kuninkaita vastaan ja voititte hirmuvaltiaat! | Te ette pelänneet tulta ja miekkaa ettekä villipetoja, jotka söivät teidän ruumiitanne, | vaan enkelten kanssa veisuin ylistäen Kristusta | te saitte sepeleet taivaista. || Rukoilkaa, että maailma saisi rauhan ja meidän sielumme suuren armon!

Kunnia... nyt... Aamen. **4. säv.**

Oi outoa ihmettä! | Johannes nojasi Sanan rintaan | ja Tuomas tunnusteli hänen kylkeään! | Toinen sai tuntea Jumalan ja hänen valtaisan syvän armosuunnitelmansa, | ja toinen sai johdattaa meidät salaisuuteen, | sillä selvästi esittäen Kristuksen ylösnousemisen todisteet hän huudahti: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

Virrelmästikiirat, 2. säv.

Karkotettakoon kauaksi langettavat himot | ja sekavat aivoitukset, || niin uskon kevät puhkeaa kukkaan.

Liitelauselma: Heidän äänensä ulottuu yli kaiken maan ja heidän sanansa maanpiirin ääriin. (Ps.19:5)

Vapahtaja, sinä ilmestyit pyhille apostoleillesi ovien ollessa suljettuina || ja heidän kauttaa uudistit meissä jumalallisen Henkesi.

Liitelauselma: Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaankansi kertoo hänen teoistaan. (Ps. 19:2)

Me emme näe sinua, kaiken Kuningasta, silmillämme, | vaan rakastavin sydämin | ja me uskomme sinut Jumalaksi || ja veisuin ylistämme sinua.

Kunnia... nyt... Aamen. **6. säv.**

Kahdeksan päivää ylösnousemisesi jälkeen sinä, Jeesus Kuningas, | Isän ainosyntyinen Sana, | ilmestyit opetuslapsillesi ovien ollessa suljettuina | ja annoit heille rauhasi. | Epäuskaiselle opetuslapselle sinä näytit arpesi sanoen: | Tule, kosketa käsiäni, jalkojani ja puhdasta kylkeäni! | Ja vakuuttuneena hän huusi sinulle: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

TOISEN VIIKON PERJANTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 1. säv.

Pukeutuneina vanhurskauden lunta valkeampaan vaatteeseen | riemuitkaamme tänä pääsiäispäivänä, | sillä Kristus, vanhurskauden Aurinko, on noussut kuolleista || ja kirkastanut meidät kaikki kuolemat-tomuudella.

Tämän päivän Herra totisesti on tehnyt. | Se on juhlien juhla, kuningatar ja valtiatar. | Riemuitkaamme, ihmiset, sydämessämme tänä päivänä, niin kuin Daavid veisaa, | sillä ovien ollessa lukittuina || hän lahjoitti opetuslapsilleen rauhan.

Epäuskoinen Tuomas | rohkeni tunnustella Sanan haavoittuneita jäseniä, | ja hänen epäuskonsa todisti maailmalle pelastavan ylösnousemuksen, | että ihmiskuntaa rakastava Jumalihminen oli noussut tuonelan syövereistä || ja kukistanut sen vallan.

Kolme minean stikiiraa

Kunnia... nyt... Aamen. **2. säv.**

Ovien ollessa suljettuina | Jeesus tuli ja antoi opetuslapsilleen rohkeuden ja rauhan. | Sitten hän sanoi Tuomaalle: | Miksi et usko minun nousseen kuolleista? | Ojenna kätesi, pane se kylkeeni | ja näe, sillä sinun epäuskosi tähden kaikki oppivat tuntemaan kärsimykseni ja ylösnousemukseni | ja ylistävät kanssasi: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

Virrelmästikiirat, 1. säv.

Kärsimysstikiira

Vapahtajan kallis risti | on meille sortumaton suojamuuri, || sillä siihen toivoessamme me kaikki pelastumme.

Ylösnousemusstikiira

Meidän iltarukouksemme ota vastaan, oi pyhä Herra, | ja suo meille syntien anteeksianto, | sillä sinä olet ainoa, | joka maailmassa ilmisaatat ylösnousemuksen.

Marttyyrien stikiira

Oi Herra, sinä ainoa laupias, | anna meille sinun rauhasi kaikkien pyhien ja Jumalansynnyttäjän esirukousten tähden || ja armahda meitä!

Kunnia... nyt... Aamen. **8. säv.**

Kristus sanoi: Tule, Tuomas, kosketa kädelläsi kylkeäni | ja koettele naulojen jälkiä, | tutki ja usko, ole minulle uskollinen äläkä uskon! | Ja kun Tuomas koski sormellaan Valtiasta, | hän julisti suureen ääneen: | Laupias, sinä olet minun Jumalani ja Herrani! || Kunnia olkoon sinulle!

Tropari, 7. säv.

Oi Kristus Jumala, | sinä, Elämä, nousit niin kuin aurinko sinetöidystä haudasta | ja tulit, oi kaikkien ylösnousemus, | lukittujen ovien taakse opetuslastesi eteen | ja heidän kauttaan uudistat meissä totuuden hengen | suuresta laupeudestasi.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 1. säv.

Kärsimystropari

Oi ihmisiä rakastava, me kumarramme puuta, | johon sinut, kaikkien Elämä, ristiinnaulittiin. | Sinä, Vapahtaja, avasit paratiisin ryöväriille, | joka lähestyi sinua uskossa, | ja hän sai osakseen autuuden tunnustaessaan sinut: | Herra, muista minua! | Niin kuin otit ryöväriin ota meidätkin vastaan, kun me huudamme sinulle: | Kaikki me olemme syntiä tehneet sinua vastaan, | älä hyvydessäsi hylkää meitä!

Ylösousemustropari

Vapahtaja, enkeli, joka ilmestyi ja julisti naisille ylösousemussanan, | teki hautaasi vartioivat sotamiehet salamankaltaisella säteilyllään kuin kuolleiksi. | Me ylistämme sinua, katoavaisuuden hä-vittäjä, ja lankeamme eteesi, || oi haudasta ylösoussut, ainoa Jumalamme.

Marttyyrien tropari

Kunniakkaat voittajat ovat pukeutuneet sinuun, Herra, | kilvoittelijoiden ylpeyteen ja seppeleiden jakajaan, | sillä kidutukset kestämillä he voittivat laittomat | ja jumalallisella voimalla saivat taivaasta voittopalkinnon. || Heidän rukoustensa tähden anna meille suuri armosi, oi Jumala!

Kunnia... nyt... Aamen. Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Kun tahraton uuhi näki Karitsan ja Paimenen kuolleessa puussa riippumassa, | hän huusi itkien, äidillisesti valittaen: | Kuinka kestan ymmärryksen ylittävän alentumisesi, oi Poikani, || ja vapaaehtoiset kärsimyksesi, oi ylen hyvä Jumala?

II katismatropari, 1. säv.

Autuus olet sinä, sillä sinä olet koskenut hänen ihanaa kylkeään, | joka paransi Aadamin suuren haavan | ja tuotti katoamattoman autuuden meille, || jotka yksin kunniallisten apostolien sanojen kautta olemme vakuuttuneet hänen ylösousemuksestaan.

Kiitosstikiirat, 1. säv.

Kärsimysstikiira

Sinun ristisi kautta, oi Kristus, | rakentui enkelten ja ihmisten yksi lauma ja yksi kirkko. | Taivas ja maa riemuitsevat, || Herra, kunnia olkoon sinulle!

Sama uudelleen

Ylösousemusstikiira

Oi Kristus, me veisuilla ylistämme sinun pelastavaista kärsimistäsi || ja kunniaa kannamme sinun ylösousemisellesi.

Marttyyrien stikiira

Tulkaa, kaikki kansat, | kunnioittakaamme veisuin ja hengellisin lauluin Kristuksen voittopalkinnon saavuttaneita, | maailman valistajia ja uskon saarnaajia, | iankaikkista lähdeä, josta uskoille virtaa parannus. | Oi Kristus, meidän Jumalamme, lahjoita heidän rukoustensa kautta maailmallesi rauha || ja meidän sieluillemme suuri armosi!

Kunnia... nyt... Aamen. 8. säv.

Opetuslasten ollessa koolla lukittujen ovien takana | Vapahtaja tuli heidän kokoontumispaikkaansa. | Heidän keskellään seisten hän sanoi Tuomaalle: | Tule, tunnustele minua ja näe naulojen jäljet! | Ojenna kätesi ja kosketa kylkeäni! | Älä ole epäuskoinen, vaan usko | ja julista kuolleista ylösousemistani!

Virrelmästikiirat, 4. säv.

Kun sinut, meidän Elämämme, ristiinnaulittiin, | avasit ihmisille paratiisin, | ja kun sinä nousit ylös, nostit kanssasi ylös kuolleet. | Voimallasi sinä, Jumalan Sana, kukistit kuoleman, | yhdistit totisesti maan taivaaseen | ja täytit ehtymättömällä hyvällä mielellä apostolit || lausuessasi heille rauhanterveh-dyksen.

Liitelausema: Heidän äänensä ulottuu yli kaiken maan ja heidän sanansa maanpiirin ääriin. (Ps.19:5)

Kuolema on karkotettu, | kuolemattomuus on puhjennut kukkaan | ja muinaiset kahleet on murrettu! | Iloitkoot taivaat, maa ja maanpäälliset! | Kristus on noussut ylös ja kuolema on vangittu! | Riemuisa aika on koittanut! || Ovien ollessa suljettuina Elämänantaja ja Herra kävi sisälle!

Liitelausema: Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaankansi kertoo hänen teoistaan. (Ps. 19:2)

Iloitkaamme ja riemuitkaamme tänä päivänä, | jonka Herra on tehnyt! | Elämänantaja on noussut ylös! Tuonela on vangittu! | Apostolien kuoro kuulee ilosanoman! | Epäuskoinen Tuomas kosketti Valtiaan kylkeä || ja saarnasi hänen kahdesta olemuksestaan.

Kunnia... nyt... Aamen. **8. säv.**

Kristus sanoi: Tule, Tuomas, kosketa kädelläsi kylkeäni | ja koettele naulojen jälkiä, | tutki ja usko, ole minulle uskollinen äläkä uskonon! | Ja kun Tuomas koski sormellaan Valtiaasta, hän julisti suureen ääneen: | Laupias, Sinä olet minun Jumalani ja Herrani! || Kunnia olkoon Sinulle!

TOISEN VIIKON LAUANTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 1. säv.

Opetuslastesi ollessa koolla suljettujen ovien takana | sinä, Jeesus, meidän Jumalamme, tulit äkkiä, seisoi heidän keskellään, | annoit heille rauhan ja täytit heidät Pyhällä Hengellä. | Sinä käskit heidän odottaa ja pysyä Jerusalemissa, | kunnes heidät puettaisiin voimaan korkeudesta. | Sen tähden me huu-damme sinulle: || Meidän valistuksemme, ylösnousemuksemme ja rauhamme, kunnia olkoon sinulle!

Kahdeksan päivää ylösnousemisesi jälkeen sinä, Herra, | ilmestyit opetuslapsillesi paikassa, johon he olivat kokoontuneet, | ja sanoit heille: Rauha teille! | Epäuskoiselle opetuslapselle sinä näytit kätesi ja puhtaan kylkesi, | ja vakuuttuneena hän huudahti sinulle: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

Didymokseksi kutsuttu Tuomas | ei ollut opetuslasten kanssa, | kun sinä, Kristus, tulit lukittujen ovien taa. | Niinpä hän ei uskonutkaan heidän sanojaan, | vaan halusi epäuskosta uskon johtavaa vakuutusta. | Ja sinä, Hyvä, suostuit näyttämään hänelle puhtaan kylkesi | sekä käsiesi ja jalkojesi haavat. | Tunnusteltuaan niitä ja nähtyään ne hän tunnusti, | ettet sinä ole yksinomaan jumalallinen etkä pelkästään ihminen, ja huudahti: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

Kolme minean stikiiraa

Kunnia... 6. säv.

Ovien ollessa suljettuina sinä, Kristus, tulit opetuslastesi luo. | Kaitsemukseni mukaisesti ei Tuomas silloin ollut heidän kanssaan, | ja hän sanoi: | Minä en usko, ellen itse näe Valtiasta, | ellen näe kylkeä, josta vuosi verta ja vettä, meidän kasteemme, | ellen näe haavaa, joka paransi ihmiskunnan vaikean vamman, | ellen näe, ettei hän ole henki, vaan lihaa ja luuta. | Kuoleman maahan polkenut ja Tuomalle tiedon antanut Herra, || kunnia olkoon sinulle!

Nyt... Aamen. Jumalansynnyttäjän stikiira, 1. säv.

Veisuin ylistäkäämme Neitsyttä Mariaa, koko maailman kunniaa, | ihmisistä syntynyttä ja Valtiaan synnyttäjää, | taivaan porttia, taivaav voimien ylistämää ja uskovien kaunistusta. | Sillä hän tuli taivaaksi ja jumaluuden temppeleksi. | Lyötyään maahan viollisuuden muurin hän toi tilalle rauhan ja avasi valtakunnan. | Hän on meille uskon ankkuri, ja hänestä syntynyt Herra on puolustajamme. | Ole siis rohkea, Jumalan kansa, älä pelkää, || sillä kaikkivoimallinen Herra viholliset voittaa.

Virrelmästikiirat, 1. säv.

Meidän iltarukouksemme ota vastaan, oi pyhä Herra, | ja suo meille syntien anteeksianto, | sillä sinä olet ainoa, | joka maailmassa ilmisaatat ylösnousemuksen.

Liitelauselma: Herra on kuningas! Mahti on hänen viittanaan, hän on vyöttäytynyt, kietonut vyötäisilleen voiman! (Ps. 93:1)

Ihmiset, ympäröikää Siion, | syleilkää sitä ja kantakaa siinä kunnia kuolleista ylösnousseelle. | Sillä Hän on meidän Jumalamme, | joka on meidät laittomuuksistamme vapaaksi päästänyt.

Liitelauselma: Maanpiiri on lujalla perustalla, se ei horju. (Ps. 93:1)

Tulkaa, ihmiset! | Veisatkaamme Kristukselle ja kumartakaamme häntä | ylistäen hänen kuolleista ylös-nousemistaan. | Sillä hän on meidän Jumalamme, | joka on vihollisen eksytyksestä maailman vapaaksi päästänyt.

Liitelauselma: Pyhänä hohtaa sinun temppeleksi, Herra, ajasta aikaan. (Ps. 93:5)

Sinun kärsimisesi kautta, oi Kristus, | me olemme kärsimyksistä vapautetut | ja sinun ylösnousemisessasi lunastetut katoavaisuudesta. | Kunnia olkoon sinulle, oi Herra.

Kunnia... nyt... Amen. 5. säv.

Suuri ja käsittämätön on laupeutesi paljous, oi ihmisiä rakastava, | sillä sinä olit pitkämielinen, | kun sinua juutalaiset löivät, apostoli tunnusteli ja kieltäjäsi saivartelivat. | Kuinka sinä tulit ihmiseksi? | Kuinka sinut, synnitön, ristiinnaulittiin? | Anna meillekin ymmärrystä julistaa Tuomaan tavoin: || Mi-nun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

Tropari, 7. säv.

Oi Kristus Jumala, | sinä, Elämä, nousit niin kuin aurinko sinetöidystä haudasta | ja tulit, oi kaikkien ylösnousemus, | lukittujen ovien taakse opetuslastesi eteen | ja heidän kauttaan uudistat meissä totuuden hengen | suuresta laupeudestasi. (Kolmesti)

Aamupalvelus

I katismatroparit, 1. säv.

Vapahtaja, enkeli, joka ilmestyi ja julisti naisille ylösnousemussanoman, | teki hautaasi vartioivat sotamiehet salamankaltaisella säteilyllään kuin kuolleiksi. | Me ylistämme sinua, katoavaisuuden hävittäjä, || ja lankeamme eteesi, oi haudasta ylösnoussut, ainoa Jumalamme.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Varhain aamulla tulivat naiset haudalle ja vapisivat nähdessään enkelit. | Hauta säteili elämää, ja ihme hämmästytti heidät. | Sen tähden he menivät kertomaan opetuslapsille ylösnousemuksesta: | Ainoana väkevänä ja voimallisena Kristus on ottanut tuonelan saaliikseen | ja poistettuaan ristin voimalla tuomion pelon || hän on nostanut kanssaan ylös kaikki tuhoon joutuneet.

Nyt ja aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Jumalansynnyttäjän tropari

Gabrielin julistaessa ilotervehdyksen sinulle, oi Neitsyt, | tuli yhtä aikaa sen äänen kanssa kaikkien Valtias lihaksi sinussa, | pyhässä arkissa, niin kuin vanhurskas Daavid oli sanonut. | Luojasi kantajana sinä tulit taivaita avarammaksi. | Kunnia olkoon sinut asunnokseen ottaneelle, | kunnia sinusta ilmestyneelle, | kunnia hänelle, joka sinun synnytyksesi kautta on meidän vapahtanut.

II katismatropari, 1. säv.

Opetuslasten ollessa koolla Siionissa piilossa heprealaisia peläten, | sinä, Hyvä, tulit heidän tykönsä. | Ovien ollessa lukittuna sinä seisoit iloa tuoden heidän keskellään, | näytit heille kätesi ja puhtaan kylkesi haavat ja sanoit epäuskoiselle opetuslapselle: | Ojenna kätesi ja tutki, että tässä olen minä itse, || joka olen sinun tähtesi tullut kärsimykselle alttiiksi.

Kiitosstikiirat, 1. säv.

Oi Kristus, me veisuilla ylistämme sinun pelastavaa kärsimistäsi || ja kunniaa kannamme sinun ylösnousemisellesi.

Oi Herra, joka olet kärsinyt ristin, | tehnyt tyhjäksi kuoleman | ja noussut ylös kuolleista, || tee elämämme rauhalliseksi, sinä ainoa kaikkivoimallinen.

Oi Kristus, joka voitit tuonelan | ja nostit ylösnousemisellasi ylös ihmisen, | suo meidän puhtain sydämin veisata ylistystäsi || ja kunnioittaa sinua.

Kunnioittaen jumalallista alentumistasi me veisaamme ylistystäsi, oi Kristus. | Sinä synnyit Neitseestä, mutta et eronnut Isästä. | Ihmisenä sinä kärsit vapaaehtoisesti ristinkuoleman. | Haudasta sinä nousit ylös ikään kuin häähuoneesta | pelastamaan maailman. || Herra, kunnia olkoon sinulle!

Kunnia... nyt... Aamen. **6. säv.**

Kahdeksan päivää ylösnousemisesi jälkeen sinä, Herra, | ilmestyit opetuslapsillesi paikassa, | johon he olivat kokoontuneet, | ja sanoit heille: Rauha teille! | Epäuskaiselle opetuslapselle sinä näytit kätesi ja puhtaan kylkesi, | ja vakuuttuneena hän huudahti sinulle: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!

Virrelmästikiirat, 1. säv.

Sinä, elämän antaja Kristus, | et särkenyt haudan sinettejä pelottavan ylösnousemisesi jälkeen | ja ovien ollessa lukitut tulit sisään kunniakkaiden apostoliesi luo, | toit heille ilon ja mittaamattoman armosi tähden || annoit heille totuuden Hengen.

Liitelauselma: Kiitä Herraa, Jerusalem! Ylistä Jumalaasi, Siion! (Ps. 147:12)

Tuomas, jota kutsutaan myös Didymokseksi, | ei ollut opetuslasten seurassa, kun sinä, Herra, ilmestyit heille. | Sen tähden hän ei uskonut ylösnousemustasi, vaan lausui näkijöillesi: | Ellen pistä sormeani hänen kylkeensä ja naulanjälkiin, || en usko, että hän on ylösnoussut!

Liitelauselma: Hän vahvistaa sinun porttiesi salvat, hän siunaa ne, jotka asuvat keskelläsi. (Ps.147:13)

Tutki mielesi mukaan, | Kristus sanoi Tuomaalle. | Ojenna kätesi ja toteaa, että minulla on luut ja maasta tehty ruumis. | Älä ole epäuskoinen, vaan vakuuta toisillekin! | Ja Tuomas vastasi: Sinä olet minun Jumalani ja Herrani! || Kunnia olkoon ylösnousemisellesi!

Kunnia... nyt... Aamen. **1. säv.**

Opetuslasten epäröidessä kahdeksantena päivänä | Vapahtaja tuli heidän kokoontumispaikkaansa, | antoi rauhan ja kehotti Tuomasta: | Tule, apostoli, kosketa käsiäni, jotka naulat ovat lävistäneet! | Voi Tuomaan hyvää epäuskoa! | Hän johdatti uskovien sydämet tietoon ja huudahti peloissaan: || Minun Herrani ja Jumalani, kunnia olkoon sinulle!